

ΡΟΜΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έκτον κι' είκοστόν ἀριθμοῦμεν χρόνον
μέσα'στην κλεινὴν γῆν τῶν Παρθενώνων.

ΧΩμα κι' ἔγκαῖος θέκα
κι' ἔλα τὰ σαβὰ παλιὰ.

Τέσσαρες τοῦ Σεπτεμβρίου,
ἑναρξὲς Βουλευτηρίου.

Ποῦντος χιλια κι' ἕξῃ κι' ἕκατὸ τριάντα,
ὁ Προβιετάρχης ἤρως κατὰ πάντα.

**Ἰωακείμ ὁ τρίτος
μαχόμενος ἀτρότως.**

Νικητὴς ὁ Πατριάρχης καθενὸς Χριστιανοῦ
μέ τὰ δαδ τῆς νίκης ἔπλα, τὴν ψυχῆ του καὶ τὸν νοῦ.

Καὶ μὴ σκλάβο, μὴ μητέρα,
μέσ' ἀπὸ δουλείας μάχη
κι' ἀπὸ βόγγο περισσὸ
βλέπει δούλους ἐδῶ πέρα,
ποῦ δουλεύουν τὸ στομάχι
καὶ τὸν Μόσχο τὸν χρυσὸ.

**Τῆς Διπλῆς ἡ τελετῆ
κι' οἱ ξυλάνοι σκελετοί.**

- Φ. — Σκοῦντα, ἐρὲ Περικλέτο, νὰ μὰς ἀνοίξουν θέσι.
Π. — Τὶ κόσμος!.. καὶ βελόνι δὲν εἰμπορεὶ νὰ πέση.
Τὶ σπρόξιμο, τὶ σκοῦντημα!..
Φ. — Γιατὶ μὲ κντῆς, μαγάρια;
Π. — Ἐγὼ σὲ κντῶμὲ κντοῦν καὶ κντῶ...
Φ. — Ὡς φῆς, καμμὲ σφαλμάρα.
- Ἦλθαν ἀπίξο καὶ πολλοὶ
μὲ φῆσι δίχως φῆσι...
Π. — Θὰ βγάλω λέξο, Φασουλή,
μ' αὐτὸ τὸ σκοῦντα σκοῦντα.
- Φ. — Τρανὰ σημεῖα τῶν καιρῶν...
γιὰ κῆτταξ, μαζῆτα...
ἤλθε νὰ δόση, τὸ παρῶν
καὶ κάθε σουφραξέτα,
ποῦ φαίνεται καὶ γιὰ Βουλαξ καὶ Σουλεῖσιξ μάννα...
Π. — Κῆττα καὶ τὰ καπίλα τῶν εἰδος ἀεροπλάνα.
ποῦ δὲν μ' ἀφίνουν μούτσουνα νὰ δῶ πληρεξουσίων...
Φ. — Μὰ πούξ αὐτός, ποῦ κάβαται, στὰ θηλυκὰ πλησίον;
Π. — Δὲν τὸν γνωρίζω, Φασουλή, μὰ θάναξ πληρεξουσίος.
Φ. — Κι' αὐτός, ποῦ στέκει παρῆσι;

- Π. — Μοῦ φαίνεται σὰν πλοῦσιος.
Φ. — Μὴ Ζερβουδάκης λέγεται;
Π. — Μπορεὶ καὶ τοῦτος νάναξ.
Φ. — Τὶ πληθος ἀνεξάρτητοι καὶ λαϊκοὶ περνάναξ.
- Π. — Ὅποιοι πανθαυμάσιον ἀφάτου ποικιλιάξ!..
τί κόσμος μπαϊνοβγαίνει...
νὰ καὶ Μενίστροξ ἔξαι...
ἐδῶ παρῶν εἰδρίσκεται κι' ὁ Γιάγκι ὁ τῆς Ἀγγλιαξ.
- Φ. — Μόνον ὁ Τοῦρκος Προεβουτῆξ δὲν φαίνεται ἐδῶ πέρα...
κάκιμα θερρὸ πῶξ μὰς κρατεῖ,
καὶ χάνει τέτοια τελετῆ,
καὶ χάνει τέτοια μέρα.
- Π. — Δὲν θάχουμε πῆξ τώρα μὲ τοὺς καταργαρούς
ντροῦβαλα καὶ ζητήματα,
μὰ τράβα παραπέρα... θὰ βγάλουμε κορίσιξ
μὲ τοῦτα τὰ σκοῦντηματα.
- Φ. — Τὶ φῶξ μὰς περιβάλλει...
σπράχνοιξ ἐδῶ κι' ἐκεῖ...
πανήγυριξ μεγάλη
κι' ἑπανάστασιξ.

Π. — Χαίρε λαπὸν Τετάρτη,
εἰσήμερος ἡμέρα,
ποὺ φέρνεις ἔδω πέρα
τὸν κόσμο τὴν ἀντάρτη.

Φ. — Σωτήρες φωτοβόλοι,
ἔλατε νὰ σὰς ἔδω...
Συνέλευσις ὅτῃν Πόλι,
Συνέλευσις κ' ἔδω.

Τὴν μὲν τὴν μακαρίζουν
γλαυκώπιδες Παλλάδες,
τὴν δὲ τὴν φοβερίζουν
φρενήρεις Τουρκιάδες.

Ἐδὼ λαὸς καλεῖ
τὴν μίαν ριζοσπάστης,
τὴν ἄλλην ἀπελεῖ
ἀλλόφυλος δυναστής.

Ἐδὼ μεγάλη οὐχίλη,
πεῖσορα καὶ καθβάλα,
μὰ φρίκη μὲς ὅτῃν Πόλι
καὶ φόβος γιὰ κρεμάλα.

Ἐδὼ βροντὴ τυμπάνων
καὶ λόγος Βασιλῆα,
κ' ἔκει οὐκινι τυράννων,
Πατριαρχῶν θήλεια.

Ἦχος ἀκούεται ὅτῃ μὰ κωδῶνα χαρμουῶνων,
κ' ἔκεινὴ κώδωνα κτυπᾷ
μὲ μίτρας κ' ἀμφία παπᾶ,
πλὴν κώδωνα κινδῶνων.

Ἐλευθερία ὅτῃν ἔδω χωρὶς νὰ βρίζεις ἄκρα
κ' ἔλευθερα παρακαλεῖ κάθε οὐρή φαλάκρα,
κ' ἐγκράτεια τυραννικὴ τῆς γλώσσης ἔκει πέρα
μὲ ἀδιάκοπη φεῖσορα.

Ἐδὼ τὸ πέλλα τὸ βαρὺ
τυράννου δὲν πῆζει,
ἔδω καθένας εἰμπορεῖ
κ' ἐν οὐ καικτοῖς νὰ παῖζη.

Μὰ δὲν περνοῦνε χωρατὰ
κ' ἄσπετα καὶ ξεφρονητὰ
ὅτῃς Πόλις τὸ Φανάρι.

Ἐκεῖ δὲν παῖζει, δὲν γελᾷ,
γιατὶ φεόςτος Τουρκιάς
μὲ λόγῃ οὐ φερμέρει.

Ἐστὴν ἔδω καὶ τὴν ἔκει πρόσκλησις πληρεξουσίων
καὶ δυσφύργτος ἀγὼν ὑπὲρ ἱερῶν κ' ὄσιων.

Μὰ καὶ σὺ βρά Περικλέτο, τῆς Ἀθήνας δοῦδ,
ἐνθους κ' εὐέλπης ἔδω
καὶ τὴν μὲν, μὰ καὶ τὴν δέ.

Π. — Κόττα τί πληρεξούσιοι ποὺ μπαίνουνε, χαλνιτόπη.

Φ. — Θὰ φάγ' ἡ μύγα σίδερο κ' ἄσπαλι τὸ κουνοῦπι.

Χαίρε, τρανὴ Τετάρτη
καὶ τρεῖς εὐλογημένη,
ποὺ κόσμος περιμένει
ἀνάστασι τοῦ Μάρτη.

Χαίρε, παρηγορητρά,
ὅπου καὶ κάθε μέτρα
μὲς ἀπὸ τὸ Φανάρι
μῆλπει χαρὰς τροπάρι,
κ' ἔλιπ' ἀνιλεῖ καὶ θάρρος νὰ τᾶχη ὅτῃν ἀγῶνα
ὡς ἀρματὰ τῆς μόνια.

Π. — Τῆς Ἐθνουσιλεύσεως παράταις ἀλαξάεστε
καὶ οὐ σαγγάδες ἀδελφούς παρηγορηταὶ σταλάεστε.
Πληρεξουσίου φέρετε καὶ μὲς ἀπὸ τὴν Κρήτη,
ἐμπρὸς καὶ οἱς Συνεδικοὶ μὲ τὸν Μητροπολίτη,
καὶ τῆς Δικλῆς ἀγγάζετε τουρλοῦ τουρλοῦ κεφάλια,
ποὺ χάσαμε μαζ' μ' αὐτὰ ταῦτά καὶ τὰ πασχάλια.

Σεῖς θαβάοστε τοὺς νέους καὶ τοὺς παλαιούς Μεσοσιας,
ποὺ τοὺς βλέπει τὸ Ντιβάν
καὶ τοῖμα νὰ συλλαμβάνη
τοὺς προμάχους τῶν δικαίων τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ὅσο βλέπει, Φασουλή μου, κάθε πληρεξούσιο
τόσο λὲς πῶς δὲν θὰ ρέθεις γιὰ τὸν ἐπιούσιο.
Ὅσο τῶν πληρεξουσίων τὴν πληθώραν διακρίνω
τόσο καὶ τὸν Πατριαρχὴν καὶ τοὺς ἄλλους ἐνθαρρύνω.

Τόσο λέγω κατ' αὐτάς
πρὸς τοὺς ἐξω μαχητάς:
ἔννοια σας καὶ μὴ σας μέλη.

Μὴ σὰς πάρουν τὸν ἀέρα,
κ' ἀπ' ἔδω μεγάλ' ἡμέρα
οὐωτηρίας ἀνατέλλει.

Νίκην ἀλαξάεστε,
ἱερά φυλάεστε
κ' ὄσια πολύσιμα.

Ἐστὴν Συνέλευσιν ἡμῶν
μέγαν προκαλεῖ θυμὸν
ὄρκου μέγα ζήτημα.

Κ' ἐν σας πῶν ἔδω κ' ἔκει,
κ' ἐν σας δάδων φυλακῇ
ὀπισθάγκωνα θεμίνους
πρὸς διασυρμὸν τοῦ γένους.

Μὴ κανένας ἀποκάμη μ' ἀλλοφύλους πολεμῶν,
κ' ἢ Συνέλευσις ἡμῶν
τὸ ποδάρι τῆς πατεῖ
καὶ τὸν ὄρκο σὺζήτει.

Φ. — Σάλλπιγγες σαλπίζετε,
τόπανα κτυπίζετε,
στριμοσχίζετε, πλῆθη.

Παῖζε, κλαπαδόρα,
κ' ὁ Γρουπάρης τῶρα
λέν πῶς ἀνεκλήθη.

Κρής' Ηρακλῆς παλίων κατ' ἄλλων' Ηρακλίων.

Μὲ τὰς διαμαρτυρίας
ἑμαρτύρησε κ' αὐτός,
πλὴν εἰς θύρας σωτηρίας
δὲν ἀρμέζει κοπετός.

Στεναγμὸς κανεὶς μὴ θγάλη
καὶ γ' αὐτὸ μὴ λυπηθῆ...
θὰ τὸν στελιώμε καὶ πάλι
νὰ διαμαρτυρηθῆ.

Νάτην ἢ Συνέλευσις...τόπο τῶρα, βάρδα,
νῆμψη κ' ἢ ρεπούμπλικα, νῆμψη κ' ἢ κονκάρδα,
ἕνα φῶς οὐράνιο νὰ τὸ δοῦν κ' ἄομματοι,
νῆμπουε καὶ κόμματοι, νῆμπουε καὶ κόμματα.

Σάλπιγγες σαλπίζετε,
τύμπανα κτυπῆστε,
ν' ἀνεθῆ κ' ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ δῆμα πάλι
λόγο νὰ μᾶς θγάλη.

Τόπο γιὰ τὸν Βασιλεῖα λόγο ν' ἀπαγγεῖλη
κ' ἔξηγηθῆσι καὶ γ' αὐτὸν νὰ γυροφ' ἢ Πύλην,
τραλαλὰ νὰ σκοῦζοιμε, τελετῆς ἡμέρα,
νάει κ' ὁ Διάδοχος δίπλα ὅσον πατέρα,
ποῦ τὴν Ἐπανάστασις λένε πῶς γεραίρει...
συνεταξῶ μετ' αὐτῆς καὶ τῆς δίνεις χερί;
κ' ὁ Διάδοχος ὀφείων στυβαρὰν παλάμην,
σοβαρὸς μᾶς ἀπαντῆναί, συνεταξάμην.

Π.— Κάθε πυροβόλο σήμερ ἄς βροντήσῃ,
νᾶλθῃ κ' ὁ Δραγοῦμης νὰ λογοδοτήσῃ.
Νάτος νάτος, ἔρχεται...τόπο γιὰ τὸ μοῦσι...
κόσμος ἐσθερνόκεται
κ' ἢ διπλῆ σηκόνεται
γιὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ.

Νὰ καὶ κάθε Σύμβουλος, κάθε παλαιστής,
κ' ὁ Παναγωγιάτουλος ὁ καθαριστής,
ποῦ γυρεύει δόκτορας νέους δλίνα
νᾶβρῃ μᾶς ὅτῃ Βῆννα.

Νάτος, καθαρὸς ἀστράπτε, ποῦ θαρρεῖς πῶς λούστημα,
κ' ἔλλως γνώσις καὶ καταρτίσῃ
μὲ τὸν Ρήγα τραγοῦδεῖ
τόνειρῶδες βάλς ἐκεῖνο καὶ τὴν Βίττε Λούστημα.

Φ.— Θὰ σηκωθῶ, βρὲ Περικλῆ,
νὰ δῶ καὶ τὸν Δρακοῦλη...
Π.— Βρὲ κάτος κάτω, μερακλῆ,
νὰ δῶ καὶ τὸν Κατσούλη.

Φ.— Μὰ ποῦς αὐτός, ποῦ φαίνεται μ' εὐκαιθητοῖς χροῖμα;
Π.— Θαρρῶ πῶς ἐτοιμάζεται νὰ καταρτίσῃ κόμμα.
Φ.— Γιὰ κῦττα τί Συνέλευσις!.. γιὰ κῦττα παιδαγιόμιον...
κόσμος ποικίλος, παραβλῶς,
μὰ τίς ἐκεῖνος δ' ἤγληδ
καθὸς τὸν Τελαμοῖον;

Π.— Στοιχηματίζω, Φακοῦλη, πῶς ὁ Καζάκης θάνα...
Φ.— Πρὸς ὄψηλούς ἀνύφουε τὰ βλέμματά σου, νᾶνε.

Π.— Λόγια μοῦ μιλεῖς χαζὰ
καὶ θὰ φῶς φυλαίς στή μούρη...
Φ.— Δεῖτε μοῦ τὸν Πατριᾶ,
τὸν Πατρῶν τὸν Κοντογούρη.

Π.— Δὲν τοῦς ἔξερε;
Φ.— Δὲν τοῦς ἔξερω.
Π.— Ἐῆρες κᾶν αὐτὸν τὸν γέρο;
Φ.— Μήτε τοῦτον, μὲν ἀμ.
Π.— Ἄμμ' τῆς Πάτρας τὸν Φλαμῆ;

Φ.— Μήτε τὸν Φλαμῆ, κοῦτ᾽,
δὲν τὸν ἴγνώρισα ποτέ.

Π.— Ἰβρώτος πατριωτικοῦ πλημμύρα μᾶς μουσακέει.
Φ.— Βλέπω παλῶ μᾶς ἴγνώριμο, τὸν Στάθη τὸν Κοκῆβη.
Στοιμῶλος ἦτο Βουλευτῆς ἀρχαίων ἡμερῶν
κί ἄφινε τὸ ταμπάρο του νὰ δίνη τὸ παρών.

Π.— Ἐτὸ Προεδρεῖο κῦταξὲ τὸν γέρο Κατριβάνο...
Φ.— Ὅγδοντα χρόνῳ, Περικλῆ, καί κἀν παραπάνω.
Φορετὶ βελάδ' ἀρχαίτην ἱστορικῆς ἐκκλησίας,
ἀναγομένην ἔσδον συρμὸν τῆς πρῆγῃ Βασιλείας.

Π.— Σέρεις Θεσσαλὸ κανένα, τὸν Κοτρώτσο, τὸν Καρα;
Φ.— Δὲν τοὺς ξέρω, μασκαρα.
Π.— Τότε λοιπὸν ἡ μάννα σου εἰ κούναγε, ζαγαρά;
Φ.— Βλέπω μὰ μὲ ρεπούμπλικα τὸν Σπύρο τὸν Τσαγγαρή.

Π.— Ἰβὺ κί ὁ Πῶπ ὁ Ψαρριανός, ποῦναι καλέμει πρῶτης.
Φ.— Ἰβὺ κί ὁ Σίμος, φλογερὸς καὶ ποθορὸς Ἡπειρώτης.
Π.— Νὰ κί ὁ Γιολλάσης, πρὸμαχος τῶν λαϊκῶν κί αὐτός.
Φ.— Νὰ κί ὁ Γρανίτσας, Περικλῆ, γρανίτης θονατός,
δλα γενναῖοι πρόδρομοι καὶ δημοσιογράφοι...
Π.— Σιμόνι: σδὸν Φιλάρετο ριζοσπαστῶν συνάφι.

Φ.— Τι συμφορμὸς σὲ κόμματα, σὲ φύλα καὶ σὲ γένη!...
Π.— Ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ Φαραῶ τρανὸς Μπενάκης μπαίνει,
ἔπου καθεὶς τὸν ἐκτιμᾷ, κᾶν Ἕλληγ κᾶν Φελλάχος.
Φ.— Μὲ τῆς Διπλῆς τῆς ἐκλογαῖς ἔτριξε νέο πᾶχος.
Π.— Ἐκ γῆς Αἰγύπτου κίβροδος καὶ πλοῦτος ἴσθην Ἑλλάδα,
ποῦ κάπσχηγ κατήγητος τοῦ Φαραῶ γελάδα.

Φ.— Πορὸς ἐκεῖνος, Περικλῆ, ποῦναι σὸν ἀνεμοδοορα;
Π.— Κῦταξὲ τὸν Ρακιδῶν μὲ φηλόκαπελαδορα.
Φ.— Νὰ κί ὁ Ράλλης, χιαιρετῆ
καὶ μουρεῖς, πούκου φῶλλο,
κί ὅποιον Κρητικὸ κυτῆ
τὸν θαρρεῖ δινέ του φίλο.

Π.— Ἄμμ' ὁ Κυριακοῦλης;
Φ.— Λεῖπει.
Π.— Γράζουν πῶς οἱ συμπεθέροι
θὰ ξεχώσουμε τὴν κᾶχη καὶ θὰ δώσουνε τὸ χέρι.

Φ.— Ἄμμ' ὁ Θεοτόκης ποῦναμ;... δὲν τὸν βλέπω ἴστὰ κοπάδα,
κί ἔρωτῶν ἀπὸ τῆς στᾶνης κί ἄλλης,
ποῦ νὰ ἔρισκεται, τί κανέιν, καὶ
πῶς πῆγανε τὰ λάδα.

Π.— Πᾶλι τῆς ἀφῶγῆς γωνιάς
παιδινα θ' ἀνακουρῶσω...

Φ.— Γῆλ᾽ στάσου τῆς Κεφαλλονιάς,
νὰ δᾶ τὸν Μονοκροῖσο, καὶ

ποῦναι καὶ τοῦτος δεξιὸς εἰς τὸ κρατιν ἦνίας...

Π.— Βλέπω κοντούς, βλέπω ἴψηλὸς ὑψίστης περινοίας.

Φ.— Πᾶνε καὶ φοῦοκαί μᾶς παλγαῖς
καὶ παραμύθια μύθοιοι,
καὶ κῆθῶνε ἴψηλὰ φρωλαῖς
ἴψηλοὶ καὶ κοντοπόθοιοι.

Π.— Πρὸς δλους καὶ τὰ χέρια μου καὶ τὴν φωνῆν ὑψῶ.
Φ.— Νὰ κί ὁ Στρατοῦλης, ποῦκανε λουτρὰ ἴσθην Αἰθιόφῶ.

Π.— Κί ἄλλοι πολλοὶ θὰ μᾶς ποῦνε.

Φ.— Κί ὁ Βενιζέλος ποῦναι;
Π.— Ἐρχεται τώρα πλέον
Κρῆς Ἡρακλῆς παλαιῶν
κατ' ἄλλων Ἡρακλῶν
ποῦ ροπαλοφοροῦν
παρὰ τῆ Βασιλείς,
καὶ Στέμματα φρουροῦν
τὰ μάλιστ' ἀσφαλῆ.

Ὁ λόγος ὁ Βασιλικὸς τὰ μάλα πανηγυρικός.

Φ.— Τὸ Στέμμα τώρα μᾶς μίλει

καὶ τὰ καπέλα ἐγάλυτε...

Π.— Ἄκουσ τί λέει, Φασουλή;

Φ.— Μᾶς λέει: πῶς ἀγάλλεται.

Π.— Καὶ ποῦς δὲν ἀγάλλεται σ' αὐτὸ τὸ περιβόλι,
ποῦ τὸ λαμπρῶνον Στέμματα, Κοιθέρνα, κί ἑμᾶς δλοι;
Φ.— Νομίζω καὶ γὰρ τοὺς θεομοῦς πῶς λέει κᾶπ τι
καὶ δρᾶσιν κατὰ Σύνταγμα πᾶρ δῶλον μὲς ζῆται,
κί ὁ νέοι πληρεξούσιοι νὰ κάνουν ἴσυχια.

Π.— Μπράβο... δὲν λέει τίποτα καὶ γὰρ Πατριαρχεῖα;
Φ.— Δὲν λέει τίποτα γι' αὐτὰ...

Π.— Πρόσεξε, Φασουλή...

Φ.— Νομίζω γὰρ τὰς ἐθνικῆς ἀνάγκης πῶς μίλει.

Π.— Σὺ τι νομίζεις ἐθνικὴν ἀνάγκην, τσαναμπῆτη;

Φ.— Νὰ τρώμε καὶ νὰ πίνουμε σ' αὐτὸ τὸ Βιλαῖτι.

Τι λόγος, Περικλέτο μου, ποῦ σδόνουνο καίμοι,
καὶ χῖνεται δροσῆ...

Π.— Δὲν ἀναφέρει τίποτα καὶ γὰρ τὴν ἐκδρόμην,
ποῦγινε ἴστὰ νησῆ;

Φ.— Τι λόγος πανηγυρικός ὕψης ἀρχιστάτης,
ποῦ λὲς πῶς τὸ εὐσεβῆς κανίνας Ἰσοκράτης
Π.— Αὐτὴν τὴν ἄρα, Φασουλή, παντοῦ διαλαλεῖται
πῶς ὁ Γρυπάρης ἔμεινε καὶ δὲν ἀνακαλεῖται.

Φ.— Ὡ δῶσπονοι ποῦναμ!...
ὁ λόγος τελεῖσθῆναι...
καὶ πάρτον καὶ διάδαστον τὰ μᾶθῆς τὰ ρίστα...
φιντό λὰ μούζικα, πασοῦτὰ λὰ φέστα.